

bile vñ z sciētia inuariabilis est q̄tū ad veritatē q̄ variari p̄t p̄ mutationē relatiōis p̄dicte. Ad aliud d̄z q̄ malū inq̄tū est scitū est bonū quia scire maluz bonū est z sic verū est q̄ oē adiscibile ē bonū nō aut q̄ sit secundū se bonā sed scdm̄ q̄ est scitū. Ad aliud dicēdū q̄ grāmatica scitur in habēdo grāmaticā non autem malum z ideo non est simile.

Ad duodecimū d̄z q̄ futurū vt futurū nullā habz determinationē sed ē ad vtrūlibet z iō vt sic de ipso nō habet sciētia. Sed cōtra capio petrū vt futurus est tūc q̄ro vel ista est vera petrus erit z si sic ergo est scitū a deo si non ergo suū p̄dictoriū est verū. Itē futurum vt futurum vel erit vel nō erit hec est vna disunctiva vel de disuncta copula ergo altera pars ei⁹ ē vera tū sit propositio. Itē impossibile est duo contradictoria esse falsa vel esse vera q̄ de petro vt futur⁹ est verū est dicere q̄ erit vñ q̄ non erit. Item deus cognoscit aliquas res esse futuras s̄z non sunt future vt sunt p̄sentes nec vt sic cadūt sub p̄vidētia immo nec sub humano cōsilio est de futuro. Itē de⁹ cognoscit q̄ antichristus est ab eo p̄ducendus ergo nō est inō sibi p̄sens nec fuit heri sibi p̄sens quia ad p̄teritū nulla est potentia deus aut p̄t facere q̄ nō sit ergo futurū vt futurū potest cognosci. **S. T.** de veri. q. 12. ar. 7 ad. 9. dicit q̄ de⁹ cognoscit aliquid esse futurū respectu alteri⁹ z q̄ aliqd sit futurū hoc ē deo p̄s̄ z ita est determinatū ad vnā ptē z sic a deo cognoscit lz aureolus oppm̄ huius tenuerit quem impugnat gre. in p̄rio sen. dis. 38. q. 1 in sacra scriptura cōtinent m̄lte p̄positiōes z prophetie de futuro deide dicitur q̄ res non est deo cā sciendi sed ideo futura sciūtur a deo qz coexistūt z sunt p̄sentes sue coeternitati. Sed cōtra tūc res p̄duceretur a creatura post suā existentiaz qz p̄ te antichristus iā coexistit eternitati dei z post ea generabit a suo patre ergo generabitur post suam existentiam. Item tūc adā z abrahā essent simul p̄z qz coexistunt eternitati ergo coexistūt inter se tener p̄ia qz q̄ sunt s̄l cum vno tertio sunt simul inter se. Item dato q̄ deus nihil vn̄ p̄produxisset nec esset producturus adhuc cognosceret antichristum non fore z tamē tunc nihil esset deo p̄sens ergo p̄sentiā non est ponenda vt de⁹ res certitudinaliter cognoscat. Item si multas req̄rit extrema in actu cum ergo antichristus non est in actu ergo non est simul cum eternitate dei dicendū q̄ antichristus futurus nobis existit p̄sentialiter per respectum ad dei eternitatem nec inconuenit q̄ respectu diuersorum: illud quod est p̄sens sit futurum alteri z ab eo producat. Quidā dicūt res deo esse p̄sentes in esse cognito sed nō in esse rationali vel pro tempore non quod est nobis p̄sens sed est nobis futurum et p̄sens deo: vide capreolū in p̄rio mo dis. 36. q. 1. ar. 1.

Ad 13. dicit. **S. T.** de veri. q. 5. ad. 5. q̄ determinatio qua res naturalis determinatur ad vnum nō est dei ex seipsa sed ex alio z ad septimum dicit q̄ necessitas principiorum cōsequitur p̄videntiā diuinā z ar. 3. ad. 2. dicit q̄ sapiens p̄uisor non solum attendet quid expediat vni sed inspiciat bonū cōmune ad quod cōseruandū oportet vnā rem generari ad quod sequitur aliā corrūpi. Ad aliud dicitur ibidem ar. 4. q̄ deus non facit malum vt eueniat bonum sed ordinat malum in bonum nec p̄videntis est omnia mala excludere absolute sed permittit aliqui periculum malum ne impediatur magnum bonū z sic

ex malitia tyrānoz martyres gloriosum reportauerunt triumphum. Et si queratur an sit attribuendū malitie si vulpes sagaciter q̄rant victum cui adiungitur dolositas: dicit. **S. T.** 1. pte. q. 63. ar. 4. ad. 5. q̄ esse dolosū nō est malū vulpi vt p̄ hoc p̄z ad alia. **Ad** 14. dicitur est supra et ponitur de veri. q. 5. ar. 4. 1. Ad aliud dicitur q̄ deus permittit etiam. 7. malum culpe vt maiora bona efficiantur vnde ad medicinam vnus permittit quandoqz cadere in aliud peccatum.

Ad 15. dicitur q̄ non omnis actio dei est extrinseca vt patet ibidē ar. 1. de reprobatione quam quidā putant pertinere ad male fortunatū dicit q̄ peccatores propter culpam ordinantur ad eternā penā non ex dei voluntate p̄maria seu antecedente qua vult oēs hoīes saluos fieri de aristotele dictum est supra negavit enim q̄ de malis deus habent specialem p̄videntiā vel disputatiue loquitur. Ad aliud dicitur q̄ liberum arbitriū per se ordinatum est ad vnum scilicet ad bonum sic tamen q̄ ab eo deficere possit. Ad aliud dicitur a quibusdam q̄ effectus naturalis dupliciter esse contingens vno modo secundum se z sic locuti sumus supra. Alio mō q̄tū ad suam productionem ponētis omnib⁹ causis z sic effectus naturalis quodammodo de necessitate euenit. Sed de hoc ar. sequente.

Ad decimum sextum negatur p̄nā ad aliud dicitur q̄ ipsū scire importat perfectionem: sed q̄ ipsū scire terminatur ad hoc obiectum vel illud hoc non est perfectionis. ad alia dictum est primo per her. Notandum tamen quod secundū aureolū p̄videntia que differt ab arte dirigente aliquomodo res in finem non est ordo rerū in finem sed p̄scire rationem ordinis rerum in finē sed contra: aliud est alii cui p̄videre z scire: notandū etiā sed. **S. T.** in p̄mo auerrois quo ad scientiam dei differt ab alijs phisicis quia negabat deū habere scientiam singulariū vide tur tū sibi cōtradecere qz vt dicit durādus p̄mo celi agit gratias deo quia eum induxit in cognitiones veritatis quā longo tempore inuenitur nō potuit aut ergo deus induxit eū a casu z sic non esset regratandus vel p̄ se inq̄tū erat q̄dā p̄sona p̄ticularis et tūc optz dicere q̄ deus auerrois cognouit. Auicēna vero z algazel dixerūt q̄ de⁹ cognoscit singularia s̄z in vniuersali. Forte p̄z differūt iste opinionēs hāc aut inuestigationem dicit cōmentator in. 10. metaphisice esse nobilissimā vñ z caldei maxime circa eā insudarunt scz an deus cognoscit ea que sunt extra se. Quod dupliciter a quibusdē exponit. Primo an intelligat ea q̄ sunt ab eo distincta. 2. an ei⁹ cognitio terminetur ad res extra ipsum existentes z de his dictum est supra.

Ad quintū sic p̄cedit: videt q̄ necessitas in reb⁹ sumas ex pte materie vel nō ex pte finis qz ab eo a q̄ res habet esse h̄z necessitatē s̄z res habet esse p̄ materiā ergo z necessitatē. Sed contra est philosophus in fine secundis phisicorū. **Respondeo** dicendū q̄ duplex est necessitas quedam est absoluta vt hoīem esse animal alia est necessitas ex suppositione siue conditionata. Necessitas que dependet ex causis p̄iorib⁹ vocatur necessitas absoluta vt quod aīal sit corruptibile hoc est p̄uenit ex eo q̄ est p̄positū ex contrarijs et alteratio noctis est necessarium p̄pter motum so-